

Μνήμης ζωντάνεμα

Ένα μπουκέτο γιασεμιά
λουλούδια μυρωμένα
που 'φτασε χτες στα χέρια μου
ζωντάνεψε θύμησες παλιές
που ακόμα τις ζω,
γιατί είναι νωπές
κι ούτε θα σβήσουνε ποτές.

Σα να 'ταν χτες
που φύτευα γιομάτη προσδοκίες
ολόχαρη
στου σπιτιού μου τον κήπο
ευλογημένο γιασεμιού δεντρί.
Μ' εκείνου τα μυρωμένα άνθια
την πιο ακριβή μου έφτιαξα ανθοδέσμη
κι ένα κλωνί της πρόσφερα
στης ζωής μου το σύντροφο
στολίδι στου μαύρου σακκακιού του το πέτο.
Ευωδιαστά λουλούδια
απλόχερα στους δυο, στους τέσσερεις μας χάριζε.
Η μυρωδιά τους
με την αλμύρα της θάλασσας
συνταιρισμένη,
σ' αναλογία τόση
που μόνο της Κερύνειας η μαγεμένη φύση δίνει,
σαγήνευε καρδιά, νου και ψυχή.

Πόσο μου λείπετε
στου ξεριζωμού τα δύσκολα τα χρόνια!
Και να που σήμερα,
τοτσιμεντένιο μου κλουβί,
γιόμισε ευωδιά πολύτιμη ακριβή
χάρη σ' ένα μπουκέτο γιασεμιά
ευλαβικά φτιαγμένο
από ευλογημένα ενός ξένου χέρια,
περαστικού
απ' του σπιτιού μου την αυλή.
Κι είχε στα χείλη μια ευχή
« Άμποτε να ξαναβρεθείς
άγνωστη φίλη, πάλι εκεί!»

Γεώργιος Κοκής